

περισσότερην ἐπιτυγχάνουν εἰς αὐτά. Μεταξὺ τῶν προαγγελθεισῶν κωμῳδιῶν δύο μᾶς ἐνδιαφέρουν περὶ πάντων, ὡς πρωτότυπα ἔργα: ὁ *Διηγητὴς τοῦ κ. Φραγγιᾶ*, μετάφραστις μὲν, ἀλλὰ πρωτότυπος τὴν ἐπιτυχίαν, ὡς τοιαύτη καὶ ὁ *Μίτος τῆς Αριάδνης*, πολὺ νόστιμον ἔργον, ἐκ τῶν τοῦ κ. Κορομηλᾶ.

Σήμερον ἐπί τῆς Νυκτός.

ΠΡΟΦΥΛΑΚΤΙΚΑ ΚΑΤΑ ΧΟΛΕΡΑΣ

Ἡ ἐν Παρισίοις Ἐταιρίᾳ τῆς Δημόδους Ἰατρικῆς ἐδημοσίευσε τὰς ἑξῆς ὁδηγίας ὡς προφυλακτικὰ ἐναντίον τῆς ἐνσκήψεως τῆς χολέρας, ἀσπερ ἐπειθυμοῦμεν νὰ χώσωμεν ὅλας ὑπὸ τὴν μύτην τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, εὔτυχῶς ἀρκετά μεγάλην διὰ νὰ δεχθῇ καὶ αὐτάς καὶ ἄλλας ἀκόμη. Διότι παρατηρούμεν, ὅτι τίποτε δὲν γίνεται, ἀποκλειστικῶς τίποτε. Ἐχει γαμπάρι — διὰ νὰ ἐνθυμηθῷμεν τὴν μακαρίτιδα ὑπουργικὴν φράσιν τοῦ κ. Αὐγερινοῦ — ὁ κ. Λομβάρδος ἀπὸ τὴν φοβερὴν καὶ οἰονεὶ ἐκ χιλίων Κολάσσεων προσλθοῦσαν Ἐκθετιν τῆς Ἐταιρίας τῆς Ὑγιεινῆς, ἢν μόνον τὸ «Μὴ Χάνεσαι» ἐδημοσίευτεν ἐν συνεχείᾳ φύλλων, ὑπὸ τὸν τίτλον *Αἱ Ἀθῆναι ἀποκαλυπτόμεναι*; Ἐκεῖ μέσα περιγράφονται λεπτομερέστατα ὑπὸ τοῦ μοναδικοῦ Ἀθηνοδίφου Ἰατροῦ κ. Βάρα τόσαι ἑστίαι μολυσματικαὶ, ὥστε ἀν τυχόν αὐτὸ τὸ μυστηριῶδες καὶ ἴδιότροπον καὶ σχεδὸν μυθιογρικὸν μίασμα τῆς χολέρας πετάξῃ καὶ μέχρις Ἀθηνῶν, θὰ εῦρῃ ὑποδοχὴν, ἢν δὲν εὑρεῖ τοὺς παρὸ τοὺς βρωμεροὺς καὶ ἀπ' αἰώνων ἀκαθαρίστους φελλάχους τῆς Μανσούρας καὶ τῆς Δαμιέττης, Ἐὰν μὴ ἰδωμεν δὲν ὁ κ. Λομβάρδος, ἐζήτησε τὰ φύλλα τοῦ *Μὴ Χάρεσαι* καὶ προσκαλέσας καὶ τὸν Εἰσηγητὴν κ. Βάρβαν καὶ τοὺς Ἰατροσυνέδρους καὶ τὸν κ. Δήμαρχον καὶ τὸν κ. Νομάρχην καὶ τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας τοὺς ἑστρωσεν ὅλους κάτω, στρώσας καὶ αὐτὸς δὲ, τι ἔχει νὰ καταστρώσῃ, καὶ ἐκ συμφώνου λάθι μέτρα διὰ τὴν παντελῆ, καὶ ἐκ τοῦ παραχρῆμα, διὰ δὲν τῶν μέσων καὶ διὰ δὲν τῶν χρημάτων, ἀρσιν τῶν ἑστίων καὶ τῶν ζενοδοχείων, διότι δυνατὸν νὰ τραφῶσι καὶ νὰ παχυνθῶσι χιλιαρικὰ μισθώματα, ἀπειλῶν ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει δὲν θὰ παύσῃ ὅλους αὐτοὺς τοὺς κυρίους, θὰ ἐξακολουθῶμεν νὰ ἔχωμεν τὴν ἰδέαν δὲν κακὸς τῆς Ἑλλάδος δαίμων ἐνεπιστεύθη τὴν θέσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν εἰς τὸν κύριον Λομβάρδον.

* *

Καὶ τώρα ἀκούτατε τί ἐπιθέλλει καὶ τί ὑπαγορεύει ὡς προφυλακτικὰ — σχὶς διὰ χολεριώστας, μόνον ἀλλὰ καὶ διὰ δυγιανούστας, ὡς αἱ Ἀθῆναι, πόλεις ἡ ἐν Παρισίοις Ἐταιρία τῆς Δημόδους Ἰατρικῆς:

Τον Καθαριστής οἰκεῖων καὶ δόδων. Διατήρησις τῶν δργανικῶν ἀποχωρημάτων ἐν κιβωτίοις ἐρμητικῶς κεκλεισμένοις καὶ ἐν ἀνάγκη ἀπολυμαίνομένων διὰ τῆς διαλύσεως θειεκοῦ δέξιος· καθημερινὴ ἀπαγωγὴ τῶν ἀποχωρημάτων συνεχεστέρα ἀπαγωγὴ τῶν βιομηχανικῶν περιττωμάτων· πρόνοια δραστικὴ περὶ τῶν ἀποπάτων καὶ τῶν νερογυτῶν ὑποχρεωτικὴ ἔγχυσις εἰς τοὺς νερογύτας, ὅσοι μάλιστα συγκινωνοῦν μετὰ τῶν ὑπονόμων, ὑλῶν ἀπολυμαντικῶν τὰς δόπιας παρέχει εἰς τὸ δημόσιον ἡ Ἀστυνομία.

Τον Πλάσιμον καὶ ἀπολύμανσες τῶν ὑπο-

νόμων. Κατασκευὴ δεξαμενῶν ἀναλόγων πρὸς τὰς κατασκευασθείσας πλησίον τῶν ἀγορῶν συνεχῆς κάθαρσις τῶν στομίων τῶν ὑπονόμων διὰ ἀντισηπτικῶν ὑλῶν.

Τον Καθαρισμό. Ὑποχρεωτικὴ κένωσις τῶν λάκκων τῶν ἀποπάτων διὰ πιθωνέρμητικῶν κεκλεισμένων διὰ ἀτμοῦ ἀπολύμανσις τῶν λάκκων μετὰ τὴν κένωσιν διὰ ἐγχύσεως μίγματος χλωρίου ψευδαργύρου ἢ γάλακτος τῆς ἀσθέστου ἐπιτυγχανούμενου ἐκ τῆς διαλύσεως δύο χιλιογράμμων ζηρᾶς ἀσθέστου εἰς πεντήκοντα λίτρας ὑδατος.

Τον Νοσοκομεῖα. Προπαρασκευὴ νοσοκομείων ἀποκέντρων πρὸς περιποίησιν τῶν χολεριώντων εἰδικαὶ ἀμάξαι· κλίβανοι ἀπολυμαντικοὶ τοῦ ἴμπτισμοῦ κλπ.

* *

Αἱ ἄλλαι ὁδηγίαι ἀφορῶσι περιπτώσεις καθ. διὰ ἐξεργάρηης ἥδη ἡ χολέρα ἀλλ. οἱ προγενέστεροι δροὶ ἐξετελέσθησαν παρ' ἡμῶν; Τούναντίον ὅλαι αἱ προδιαθέσεις ὑπάρχουν διὰ νὰ δεχθῶμεν ἀνοικταῖς ἀγκάλαις πᾶσαν ἐπιδημίαν.

ΟΔΙΝΕΝ ΟΡΟΣ

Σεπτεμβρίου 14 Ιουλίου 1883.

Πελτατορ *Μὴ Χάρεσαι*,

Σοὶ εἶχον ὑποσχεθῆ ὅτι ἵστως ἐν προσεχεῖ μέλλοντι θὰ σοὶ ἔγραφον περὶ Σύρου πλείονα, ἀλλὰ γεγονὸς, ἵστως πρωτοφανεῖς, μὲ ἀναγκάζεις ἀντὶ περὶ Σύρου νὰ γράψω, περὶ προσώπων νὰ πραγματευθῶ.

Μία ὑπόληψις ἐδολοφονήθη, μία θήικὴ ὑπαρχίες κατεστράφη, ἐν παρελθόν εἰς συντρίμματα κατέπεσεν, ἐκ μιᾶς καταγγελίας ἐνδὲ ἐπιπολαίου ἀνθρώπου κατὰ τοῦ Τελώνου ἐπὶ ἐλλείματι.

Ἡ λέξις ἔλλειμα βαρέως θὰ ἡχήσῃ εἰς τὰ ὅτα τοῦ «Μὴ Χάνεσαι», οὕτως τὴν ἐπιθέλλουσαν φωνὴν ἀναμιμήσκομαι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν Βελεντζικῶν, καὶ εἰμὶ βέβαιος ὅτι, ἐκ τῆς ζέσεως τοῦ ὑπὲρ τῆς φειδοῦς τῶν δημοσίων, ἔτοιμον ἐστὶ νὰ βάλλῃ τοῦ ἀναθέματος τὸν λίθον κατὰ τοῦ αὐθάδους καταχραστοῦ, κηρύσσον αὐτὸν ἔνοχον καὶ ἀξιον ἀγχόνης.

Τὴν γνώμην ὅμως ταύτην, ἀκριβῶς, ἐπιχειρῶ νὰ κάμω τὸ «Μὴ Χάνεσαι» ἡ μεταβάλλη, συνεπῶς δὲ καὶ τὸ κοινὸν τὸ ἀποδεγμένον ἀνεξελέγκτως καὶ μετὰ τυφλῆς πίστεως τὰς ἀμερολήπτους κρίσεις τοῦ «Μὴ Χάνεσαι», ἀφηγούμενος τὴν ιστορίαν τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐν δλίγορις.

Ο παρὰ τῷ Τελωνείῳ Σύρου διατελῶν ἐπιθεωρήτης, ἀνθρώπος ἐλάσσονα τοῦ κοινοῦ νοός κεκτημένος, λαβῶν δὲ τὴν ὑψηλὴν οἰκονομικὴν ταύτην θέσιν, χάρις εἰς τὰς ἐκδουλεύσεις, καθημερινὴς θειεκοῦ δέξιος· τοιούτης περὶ τὸν κ. Σωτηρόπουλον, κατέχων δὲ ταύτην καὶ ἐπὶ τῆς νῦν κυβερνήσεως, χάρις εἰς τὰς συστάσεις ἐνδὲ ἡ Μεσσήνης βουλευτοῦ, διαταχθεὶς παρὰ τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὸ ταμείον τοῦ Τελωνείου, προσῆλθε τὴν π. Κυριακὴν εἰς τὸ Τελωνεῖον καὶ λαβῶν ἐπὶ δύο γακέλλων, καὶ τούτῳ διὰ σημιειώθη καλῶς, σημειώσεις τινὰς περὶ τῶν βεβαιωθεισῶν εἰσπράξεων καὶ τῶν εὑρισκομένων ἐν τῷ Χρηματοκιβωτίῳ τοῦ Τελωνείου μετρητῶν, χωρὶς νὰ εἰδοποιηθῇ τὸν κ. Τελώνην, ὅτι πρόκειται περὶ ἐπιθεωρήσεως τοῦ Ταμείου, ἵνα οὗτος διὰ τὴν ἐξίσωσιν τῶν λογησμῶν πάντα τὰ δικαιολογητικά, ἀντίτιμα κλπ. προσαγάγῃ, χωρὶς νὰ συντάξῃ τὸ κατὰ τὸν περὶ δργανισμοῦ τῶν Τελωνείων καὶ κατὰ τὸν Νόμον περὶ Δημοσ. Λογιστικοῦ, προσηκον πρωτόκολλον, ἵνα αὐτὸς οὗτος ὁ ὑπόλογος διὰ τῆς ὑπο-

γραφῆς του βεβαιώση τὸ ἔλλειμμα, καὶ τὰς σημειώσεις ταύτας παραβάλων μετὰ Μεντόρων τινῶν, προέθη εἰς καταγγελίαν ἔλλειμπας πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, διόπερ πειθόμενον εἰς τὴν καταγγελίαν ταύτην, διέταξε νὰ δοθῇ μήνυσις εἰς τὴν εἰσαγγελίαν, ἵνα προληφθῇ ἡ φυγὴ τοῦ ὑπολόγου.

Ἡ μήνυσις ἐδόθη, ἡ ἀνάκρισις προέθη εἰς τὸ καθῆκον της, ὡς ἀποτέλεσμα δ' ἔσχεν, ὅτι οὐδὲν ἔλλειμμα ὑπῆρχεν, ὅτι οὐδεμία ἀφορμὴ πρὸς καταγγελίαν ὑπῆρχε, φυσικὸν δ' ἐπήγαστο συμπέρασμα, ὅτι ἡ ἀνοησία καὶ ἡ ἐπιπολαιότης τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἡ ἡ μοχθηρία αὐτοῦ ἐπέφερον τὴν ἡθικὴν δολοφονίαν τοῦ Τελώνου.

Ἐνταῦθα περατοῦται ἡ ἐνέργεια ἡ δικαστικὴ καὶ ἄρχεται ἡ διοικητικὴ ἐνέργεια, ἡ ἐνέργεια τῆς κυβερνήσεως, ἥτις κέκληται νὰ μεριμνᾷ περὶ τῶν προσόντων τῆς ὑπηρεσίας, ἥτις κέκληται νὰ ἀμοιβῇ καὶ νὰ τιμωρῇ.

Τί θὰ πράξῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ κυβέρνησις;

Ἐξωδίκως πληροφορούμεθα ὅτι ὁ Τελώνης ἀπολύεται, ἢ ἀπελύθη, χωρὶς νὰ ἔξετασθῇ προσκόντως ἡ ὑπόθεσις, χωρὶς νὰ ζητηθῇ ἢ ἀπολογία τοῦ καταγγελθέντος.

Εἶναι δίκαιον νὰ δικάζηται τις καὶ νὰ καταδικάζηται, χωρὶς νὰ ἀπολογηθῇ, χωρὶς νὰ ἀκουσθῶσι τὰ δικαιολογήματα, ἀπέρ πρὸς ὑπεράσπισιν του θὰ προβάλῃ; εἶναι κυβερνήσεως διαγωγὴ αὐτὴ, εἶναι ἔργον δικαιοσύνης τοῦτο;

Εἶναι δίκαιον ἐνὸς ἐπιθεωρητοῦ ἐπιπόλαιος ἐνέργεια, ὡς ἀποδεικνύουσιν αὐτὴν τὰ γεγονότα, νὰ καταστρέψῃ ὑπάλληλον, ὅστις ἐπὶ 25ετίαν τιμίως καὶ μετὰ πάσης τῆς συνειδήσεως ἔξεπλήρωσε τὸ ἔαυτον καθῆκον;

Εἶναι δίκαιον νὰ πέσῃ εἰς συντρίμματα ὑπόληψις κτηθεῖσα δι' ἀτρύτων κόπων καὶ μόχθων, χάριν τῆς κουφότητος ἐνὸς ἀναξίως κατέχοντος δημοσίαν θέσιν, καὶ τῆς μοχθηρίας ἐνὸς, ὅστις, ἐπειδὴ ἡ γαμβρός του ἐβιάσθη νὰ πληρώσῃ τὰ εἰς τὸ Τελωνεῖον ὀφειλόμενα χρήματα, ἔπνεις μένει ἐναντίον τοῦ Τελώνου;

100 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 100

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ίδ. ἀριθ. 523.)

— Ἀλλ' ἡ περιουσία αὐτη, ἀνέκραξε, τὴν ὅποιαν ἐφύλαξτον διὰ τὰ τέκνα μου, δὲν μοὶ ἀνήκει πλέον!

— Τί ἐννοεῖτε, κυρία Βαρόνη;

— Εγνωῶ, κύριε, διὰ ὅλη ἡ περιουσία μου ἀνήκει εἰς τὸν κ. Σαμαράνδ. τὸ καθῆκον τῶν τέκνων μου καὶ τὸ ἴδικόν μου — ἡ τιμὴ μας ἀπαιτεῖ τοῦτο — εἶναι νῦ ἀποδώσωμεν εἰς τὸν οἰδόν τῆς ἀτυχοῦς Λουκίας δ, τι ὁ Βαρόνος Δεσιμαῖς ἔκλεψεν ἀπ' αὐτὴν;

— Ορθῶς, κυρία Βαρόνη, καὶ ἐπιδοκιμάζω τὸ αἰσθημά σας αὐτό. Ἀλλ' ἔγκολούθησε μειδιῶν, μεθ' ὅσα εὐηγεστήθητε νὰ πράξητε ὑπὲρ τοῦ δυστυχοῦς Λυκογιάννη, ὁ μαρκήσιος Ιωάννης Σαμαράνδ δὲν θὰ φανῇ ἀπαιτητικός. "Αλλως, τίς οἰδεν ἐχώ δὲν διετηρήθη που περιουσία τις δι' αὐτῶν;

Ἐν πάσῃ περιπτώσει διὰ τοῦ γάμου μετὰ τῆς θυγατρός

Διατί δὲν καλεῖ εἰς ἔξετασιν καὶ καταγγελέα καὶ ὑπόλογον, πρὸς δὲ καὶ πάντα λαβόντα μέρος εἰς τὴν ἔξελεγξιν τοῦ ταμείου, ἵνα προσηκόντως βεβαιωθῶσι τὰ γεγονότα καὶ τὸ προσκόν ἐκάστω ἀποδώσῃ, ἀλλὰ καταδικάζει ὑπάλληλον, ὅστις διὰ τῆς ἴκανότητος καὶ τιμιότητός του, ἀνευ μέσων καὶ προστασιῶν ἀνήλθε τὴν ὑψηλὴν τοῦ Τελώνου βαθμίδα, ἐπὶ τῇ ἀνοήτῳ καταγγελίᾳ ἐνὸς προχθεσινοῦ ἐν Τριφυλλίᾳ κομματάρχου, ὃδη δ' ἔλεω Σωτηροπούλου οἰκονομικοῦ ἐπιθεωρητοῦ κατ' ὄνομα, πράγματι δὲ οὐδ' ὑπογραμματέως θέσιν ἴκανον νὰ καθέξῃ;

"Ἐγειρόν, βίλτατον «Μὴ Χάνεσαι» τὴν σθεναρὰν φωνὴν σου, ὑποστήριξον τὴν ἀθωότητα, πάταξον τὴν κουφότητα, τὴν ἡλιθιότητα, τὴν μοχθηρίαν, ἀκολουθοῦν τὴν ὁδὸν, ἣν μέχρι τοῦδε ἀκολουθεῖς, ἐν τῇ βεβαιότητι ὅτι οὐδέποτε ὑπὲρ δικαιοτέρας ὑποθέσεως ἔγειρας τὴν φωνὴν, ὅτι οὐδέποτε εἰς πρόσωπον μεγαλειτέραν δικαιοσύνην ἀπέδωκας.

Πλείονα προσεχῶς.

* * * * *

Ατέλας

ΠΡΟΤΡΟΠΗ

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Μὴ Χάρεσαι»,

Μετ' ἀληθοῦς χαρᾶς ἀνέγνων τὰ χθες ἐν τῷ φιλτάτῳ «Μὴ Χάνεσαι» ἀγγελθέντα περὶ τοῦ ἄρτι ἐξ Ἐλεστίας ἀφικομένου νέου ἱατροῦ, Μακεδόνος λίαν προσφιλοῦς, κ. Γ. Οἰκονομίδου. Ἀλλ' ἐλυπήθην καιρίως, μαθὼν ὅτι ὁ νέος Ἀσκληπιάδης, ὁ τοσοῦτον εὐδοκίμως ἡ πειραγώς ἀποπερατώτας τὰς σπουδὰς αὐτοῦ, τὰς τε θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς, καὶ ἐν Βασιλείᾳ καὶ ἐν Δρέσδῃ, προτίθεται νῦν νὰ ἐγκαταστῇ ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐπανακάμπτων εἰς τὴν φιλτάτην, εἰς τὴν ἀρρενωπὴν Μακεδονίαν, μετὰ ἔξεστη ἐξ αὐτῆς ἀποστολῆς. Ο κ. Γ. Οἰκονομίδης ὑπῆρξε μαθητής τοῦ ἐν Σέρ-

οκο τοῦ νεαρὸς μαρκήσιος θὰ ἔχῃ μίαν ἡμέραν τὸ ἥμισυ τῆς περιουσίας σας, τοῦ ἐτέρου ἡμίσεως ἀνήκοντος αὐτοδικαίως εἰς τὸν οἰόν σας Ρωσία. Ἀλλὰ δὲν θὰ ἦνει ἀνεκτίμητος θησαυρὸς διὰ τὸν Ιωάννην τὸ διὰ θὰ ἔχῃ σύντροφον τοῦ βίου του τὴν ἀξιέραστον ταύτην νεάνιδα, εἰς τὴν ἡ μάτηρ αὐτῆς ἔδωκε πάσας τὰς ἀρετὰς της;

· Ή κυρία Δεσιμαῖς ἡρυθρίσατεν.

— Οἶμοι! ἀνεστέναξεν, ἐν κακούργημα χωρίζει τὴν θυγατέρα μου ἀπὸ τοῦ ἔξαδέλφου της· τὸ συνοικέσιον τοῦτο εἶναι ἀδύνατον!

— Μάλιστα, ὑπέλαθεν ὁ κ. Λαγγάρδ, ἐν κακούργημα τοὺς ἔχωριζεν, ἀλλ' ὁ ἔρως τοὺς ἐπληγίσατε· τὰ παιδία δὲν εὐθύνονται καὶ δὲν δύνανται νὰ φέρωσι τὴν κατάραν, ἥτις ἐπιβαρύνει τὸν πατέρα. Ο Ιωάννης λατρεύει τὴν ἔξαδέλφην του καὶ ἡ Ερριέττη ἀγαπᾷ ἐκεῖνον, ὅστις διὰ τοῦ ἔρωτος, τὸν ὄποιον τὴν ἐνέπνευσεν, ἐγένετο ἀνήρ πεπολιτισμένος.

· Πιμέραν εἰνὰ ὁ Θεός δεῖξας τὸ τόξον του εἰπε· τοῦτο εἶναι τὸ σημεῖον τῆς εἰρήνης μου μετὰ τῶν ἀνθρώπων. Ο ἔρως τοῦ Ιωάννου καὶ τῆς Ερριέττης εἶναι σημεῖον εἰρήνης. "Οχι μόνον ὁ γάμος τοῦ θύματος μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἐνόχου εἶναι δυνατός, κυρία Βαρόνη, ἀλλ' εἶναι καὶ ἀναγκαῖος, ἀναγκαῖος διότι ἀγαπῶνται καὶ διότι ὁ χωρισμός των θὰ ἡτο πράγμα μισητὸν, εἶναι ἀναγκαῖος διότι θὰ ἦναι ταύτοχρόνως ἐπανόρθωσις διὰ τὸ θύμα καὶ ἀποκατάστασις τοῦ ἐνόχου εἰς τὴν προτέραν θέσιν αὐτοῦ. Ο Ιωά-